

НАРЕДБА за изискванията за качеството на твърдите горива, използвани за битово отопление

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С наредбата се уреждат:

1. техническите изисквания и нормите за съдържание на сяра и пепел, наричани общо изисквания за качество, на които трябва да съответстват въглищата и брикетите, произведени от въглища, използвани за битово отопление, наричани за целите на тази наредба твърди горива, пуснати, предоставени на пазара, съхранявани, пакетирани, етикетирани и разпространявани в Република България;

2. оценяването и удостоверяването на съответствието на твърдите горива с изискванията за качество;

3. видът на опаковката и етикета;

4. условията, редът и начинът за контрол на качеството на твърдите горива при тяхното пускане, предоставяне на пазара, съхранение и разпространение, включително в обектите за продажба на населението;

5. условията и редът за унищожаване или безвъзмездно предоставяне на арбитражни проби от твърди горива или отнети в полза на държавата твърди горива.

Чл. 2. (1) Изискванията на наредбата се прилагат за въглища и брикети произведени от въглища, използвани за битово отопление, предназначени за изгаряне в горивни инсталации с топлинна мощност, по-малка или равна на 0.5 MW.

(2) Изискванията на наредбата не се прилагат за твърдите горива, които:

1. подлежат на преработка или са предназначени за преработка, преди крайното им разпространение;

2. са предназначени за научни изследвания и изпитвания;

3. са предназначени за изгаряне в индустриални и горивни инсталации, за които са установени норми за допустими емисии съгласно Наредба № 1 от 27.06.2005 г. за норми за допустими емисии на вредни вещества (замърсители), изпускани в атмосферата от обекти и дейности с неподвижни източници на емисии (обн. ДВ, бр. 64 от 5 август 2005г.), Наредба за ограничаване на емисиите на определени замърсители, изпускани в атмосферата от средни

горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 63 от 31 юли 2018г.) и Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2 от 8 януари 2013г.);

4. твърдите горива, произведени в страната и предназначени за износ.

Чл. 3. Твърдите горива се пускат на пазара, предоставят на пазара и/или разпространяват само ако отговарят на изискванията за качество, определени в наредбата.

Чл. 4. (1) Твърдите горива могат да бъдат предоставяни на пазара и/или разпространявани, само ако са опаковани в запечатана опаковка, с тегло от 25 kg, (до -1%), която не позволява тяхното разсипване и промяна на качеството им.

(2) Върху всяка опаковка с твърди горива се отпечатва етикет на български език, съдържащ най-малко информацията по приложение № 3.

(3) Съдържанието на етикета трябва да бъде изписано по такъв начин, че да е неизтриваемо, лесно четливо и видимо при предлагане на продукта.

Чл. 5. (1) Лицата, които пускат твърди горива на пазара, са длъжни да осигурят, гарантират и оценят съответствието им с изискванията за качество.

(2) Лицата, които пускат твърди горива на пазара, са длъжни да съставят декларация за съответствие с изискванията за качество за всяка партида. Съдържанието на декларацията за съответствие е посочено в Приложение № 4.

(3) Твърдите горива при пускането им на пазара, съхранението, предоставянето на пазара и/или разпространението им се придружават от декларацията за съответствие по ал. 2.

Чл. 6. Лицата, които съхраняват и/или разпространяват твърди горива в местата по чл. 15, са длъжни да извършват тези дейности с твърди горива, които съответстват на изискванията за качество, пакетиране и етикетирание, придружени са с декларация за съответствие на всяка партида и са с наименования и предназначение, определени в § 1, т. 1 - 3 от Допълнителната разпоредба.

Глава втора.

ИЗИСКВАНИЯ ЗА КАЧЕСТВО НА ТВЪРДИТЕ ГОРИВА. ОЦЕНЯВАНЕ И УДОСТОВЕРЯВАНЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО НА ТВЪРДИТЕ ГОРИВА С ИЗИСКВАНИЯТА ЗА КАЧЕСТВО

Чл. 7. Твърдите горива трябва да отговарят на следните изисквания за качество:

1. въглища – съгласно приложение № 1;
2. брикети от въглища – съгласно приложение № 2.

Чл. 8. Оценяването на съответствието на твърдите горива с изискванията за качество към тях се извършва от лицата, които ги пускат на пазара.

Чл. 9. (1) Оценяването на съответствието на твърдите горива с изискванията за качество се извършва след изпитване на представителна проба от всяка партида твърдо гориво.

(2) Изпитванията на взетите проби от твърди горива се извършват от лаборатории, акредитирани от Изпълнителна агенция "Българска служба по акредитация" (ИА БСА) или от чуждестранен орган за акредитация, който е страна по споразумение за взаимно признаване в организация, на която е член и ИА БСА.

(3) Протоколите от изпитване трябва да съдържат позоваване на предоставената акредитация.

Чл. 10. Въз основа на резултатите от изпитванията лицата, които пускат твърди горива на пазара, съставят декларация за съответствие за всяка партида, която удостоверява, че твърдото гориво съответства на изискванията за качество по чл. 7 и на определенията по § 1, т. 2 и 3 от Допълнителната разпоредба.

Чл. 11. Лицата, които пускат твърди горива на пазара, са длъжни да съхраняват декларацията за съответствие и протоколите от изпитванията на акредитираните лаборатории най-малко 2 години от датата на тяхното издаване.

Чл. 12. (1) Лицата, които пускат твърди горива на пазара, са длъжни да предоставят декларацията за съответствие или заверено копие от нея, както и копие от протокола от изпитването на съответната партида на лицата, които съхраняват, предоставят на пазара и/или разпространяват твърди горива.

(2) Лицата по ал. 1 са длъжни да вписват номера и датата на декларацията за съответствие на партидата твърдо гориво във всички други документи, които го придружават.

(3) Лицата, които разпространяват твърди горива на пазара, са длъжни да извършват съответните дейности само ако върху етикета на опаковката са посочени номера и датата на декларацията за съответствие и номера на разпространяваната партида твърди горива.

Глава трета.

УСЛОВИЯ, РЕД И НАЧИН ЗА КОНТРОЛ НА КАЧЕСТВОТО НА ТВЪРДИТЕ ГОРИВА

Чл. 13. (1) Контролът на качеството на твърдите горива, наричан по-нататък "контрол", се извършва, за да се установи спазването на изискванията за качество на твърдите горива, пуснати на пазара, и да се предотврати тяхното разпространение и продажба на населението, когато не отговарят на тези изисквания.

(2) Контролът се извършва чрез проверки, които включват:

1. проверка на опаковката и етикета, съгласно изискванията по чл. 4;
2. проверка на документите, които придружават твърдите горива;
3. вземане на проби от твърдите горива и изпитване на взетите проби;
4. експертиза на резултатите от изпитване за съответствие на горивата с изискванията за качеството им;

(3) Контролът по ал. 2 се извършва планово и по сигнали на физически и юридически лица.

Чл. 14. Контролът се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) или оправомощени от него длъжностни лица, наричани по-нататък „контролни органи“;

Чл. 15. (1) Контролните органи извършват контрол:

1. в търговски, производствени и/или складови обекти;
2. обектите, в които се пакетират и/или етикетират твърди горива;
3. в обектите за продажба на твърди горива на населението.

(2) В резултат на извършения контрол, контролните органи могат да налагат принудителни административни мерки, да съставят актове за установяване на административни нарушения, да издават наказателни постановления или да постановяват отнемане в полза на държавата на твърди горива.

Чл. 16. (1) Контролните органи при извършване на контрола:

1. изискват декларацията за съответствие съгласно чл. 10 и копие от протокола от изпитването на съответната партида от лицата, които пускат на пазара, съхраняват, предоставят на пазара и/или разпространяват твърди горива;

2. изискват и изземват заверени копия от митническа декларация, документ за експедиция, както и документите и информацията по чл. 30б, ал.1, т. 2-4 от Закона за чистотата на атмосферния въздух;

3. вземат безвъзмездно проба от твърдото гориво;

4. съставят протокол в три екземпляра за резултата от проверката на документите и вземането на проба, към който се прилагат документите по т. 1 и 2;

5. предават взетите проби от твърди горива за изпитване в акредитирана лаборатория.

(2) Контролът по ал. 1 се извършва в присъствието на собственика, ръководителя или служител на проверявания обект.

Чл. 17. (1) Когато твърдите горива не са опаковани, за нуждите на контрола на качеството им от една партида се вземат две проби, всяка от които съответства на количеството на опаковката по смисъла на чл. 4, ал.1. Пробите се поставят в опаковки за еднократна употреба.

(2) Когато твърдите горива са опаковани, за нуждите на контрола на качеството им, се вземат две опаковки, съгласно изискванията по чл. 4, ал. 1.

(3) Пробите по ал. 1 и 2 се вземат в присъствието на някое от лицата по чл. 16, ал. 2, което собственоръчно попълва трите си имена, длъжността която заема, дата и подпис върху протокола за проверка и вземане на проба, както и върху етикетите по чл. 18, ал. 1.

Чл. 18. (1) Пробите по чл. 17 се разделят на контролни и арбитражни проби, което се отбелязва на етикет, поставен върху всяка опаковка за еднократна употреба.

(2) Опаковките на контролните проби се запечатват по начин, който да не позволява разсипване или манипулиране, пломбират се с еднократни пломби от длъжностното лице, взело пробата, и се транспортират за изпитване в акредитирана лаборатория.

(3) Опаковките на арбитражните проби се обработват по реда на ал. 2 и се транспортират за съхранение в арбитражното помещение на контролните органи.

Чл. 19. (1) Еднократните пломби по чл. 18, ал. 2 съдържат:

1. четирицифрено означение на годината на взимане на пробата;

2. буквено означение на вида на взетата проба, а именно:

а) за арбитражни проби – „А“;

б) за контролни проби – „К“;

3. четирицифрено означение на номера на пробата.

(2) До 31 януари на следващата година, еднократните пломби за предходната година се бракуват и унищожават.

(3) При констатиране на дефект или дефектиране в процеса на работа на еднократната пломба, двата броя пломби за контролна и арбитражна проба с този номер се бракуват и унищожават.

Чл. 20. (1) Взетите контролни проби се изпитват в акредитирани лаборатории при спазване изискването на чл. 30а, ал. 1, т. 2 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

(2) За резултатите от изпитването по ал. 1 се издава протокол от изпитване в 3 оригинални екземпляра, от които един за акредитираната лаборатория и два за контролните органи.

(3) В срок до 3 работни дни от получаване на протоколите от изпитване от акредитираната лаборатория, но не по-късно от 15 работни дни от вземането на пробите, контролните органи изготвят констативен протокол със заключение за съответствието на твърдото гориво с изискванията за качеството.

(4) Копие от констативния протокол заедно с оригинал на протокола от изпитване се изпращат на проверяваното лице в срок 3 работни дни от изготвянето на констативния протокол.

(5) Проверяваното лице има право да оспори резултатите от изпитването, като в 7-дневен срок от получаването на протоколите по ал. 4 поиска арбитражната проба да бъде изпитана за негова сметка в друга лаборатория, акредитирана от ИА БСА или от чуждестранен орган за акредитация, който е страна по споразумение за взаимно признаване в организация, на която е член и ИА БСА.

(6) За провеждане на арбитражни изпитвания се определят не повече от две дати за една и съща или за две различни лаборатории.

Чл. 21. (1) Контролните органи издават задължително предписание за временно спиране на пускането или предоставянето на пазара, и/или разпространението на твърдото гориво, когато:

1. не бъде представена декларация за съответствие;

2. съдържанието на декларацията за съответствие не отговаря на изискванията, съгласно приложение № 4.

(2) Предписанията по ал. 1 се налагат и чрез поставяне, на видно място в местата по чл. 15, на удостоверителни знаци. Видът на удостоверителните знаци и начинът на поставянето им се определят със заповед на председателя на ДАМТН.

(3) Когато в резултат на изпитването в акредитирана лаборатория и с констативния протокол по чл. 20, ал. 3 се установи, че горивото съответства на изискванията за качество, предписанията по ал. 1 се отменят.

Чл. 22. (1) Контролните органи издават задължително предписание за забрана на пускането или предоставянето на пазара, и/или разпространението на твърди горива, когато в резултат на изпитването в акредитирана лаборатория и със заключението на констативния протокол по чл. 20, ал. 3 е установено, че горивото не съответства поне на едно от изискванията за качество. Принудителната административна мярка се налага независимо от оспорването на резултатите от изпитването.

(2) Принудителната административна мярка по ал. 1 се отменя от лицата, които са я приложили, когато след провеждане на арбитражно изпитване и изготвяне на експертиза е установено съответствие с изискванията за качество.

Чл. 23. (1) Контролните органи издават задължително предписание за изтегляне на твърди горива от пазара, когато:

1. в случаите на оспорване по чл. 20, ал. 5 резултатите от изпитването на арбитражната проба потвърждават установеното несъответствие;

2. в срока по чл. 20, ал. 5 резултатът от изпитването не е оспорен;

3. твърдите горива не са пакетирани в съответствие с изискванията на чл. 4.

4. съдържанието на декларацията за съответствие на твърдите горива не отговаря на изискванията, съгласно приложение № 4 или не е представена декларация за съответствие и копие от протокола от изпитването на съответната партида.

(2) В 14-дневен срок от датата на издаване на предписанието, лицето на което е издадено предписанието, е длъжно да изтегли твърдото гориво и да представи в ДАМТН документи, доказващи изтеглянето му.

(3) Изтегляне на горивото от пазара може да се извърши и преди предприемане на действия по ал. 1 по постъпило писмено искане от проверяваното лице.

Чл. 24. Принудителните административни мерки се съобщават на проверяваното лице по реда на Административно-процесуалния кодекс.

Чл. 25. (1) Разходите за вземане и изпитване на проби от твърди горива без декларация за съответствие са за сметка на лицето, което пуска на пазара, или предоставя на пазара, и/или разпространява твърди горива, независимо от получените резултати от изпитването.

(2) Разходите за вземане и изпитване на проби са за сметка на лицата, които пускат на пазара, или предоставят на пазара и/или разпространяват твърди горива, когато те не съответстват на изискванията на наредбата. Когато твърдите горива съответстват на изискванията, разходите са за сметка на бюджета на ДАМТН.

(3) В случай, че плащането на разходите за вземане и изпитване на проби от твърди горива не се извърши доброволно след влизането в сила на акта, с който е установено това задължение, то подлежи на събиране по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(4) Стойността на горивото, взето за изпитване, е за сметка на лицата, които пускат на пазара, или предоставят на пазара и/или разпространяват твърди горива.

Чл. 26. Контролните органи са длъжни:

1. да не разгласяват информацията, която представлява служебна или търговска тайна, станала им известна при и по повод осъществяването на контролната дейност, както и да не я използват извън предназначението ѝ;

2. да се легитимират със служебна карта при извършването на контролната дейност.

Глава четвърта.

БЕЗВЪЗМЕЗДНО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ТВЪРДИ ГОРИВА ОТ АРБИТРАЖНИ ПРОБИ ИЛИ ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА

Чл. 27. Арбитражните проби от твърди горива, които не са изпитани в срока по чл. 20, ал. 5, могат да се предоставят безвъзмездно на упълномощени длъжностни лица от държавни или общински учреждения, учебни заведения, детски градини, болници или други организации със социално предназначение, органи на местното самоуправление, когато в резултат на изпитването на съответната контролна проба е установено, че отговарят на изискванията за качество.

Чл. 28. (1) Арбитражните проби от твърди горива се съхраняват в арбитражни помещения на контролните органи в срок от шест месеца, считано от изтичане на срока по чл. 20, ал. 5.

(2) Председателят на ДАМТН определя реда за съхранение на арбитражните проби от твърди горива.

(3) При определяне на реда за съхранение, в ДАМТН се поддържат следните списъци:

1. списък с номерата на арбитражните проби, за които в резултат на изпитването на контролните проби е установено, че съответстват на изискванията за качество, и тяхното местонахождение;

2. списък с номерата на арбитражните проби, за които при изпитването на контролните проби е установено, че не съответстват на изискванията за качество, и тяхното местонахождение.

(4) Държавната агенция за метрологичен и технически надзор поддържа на страницата си в интернет списък с наличните количества арбитражни проби от твърди горива, и отнети в полза на държавата твърди горива, които съответстват на изискванията за качество и могат да се предоставят безвъзмездно.

Чл. 29. (1) Лицата по чл. 27, заинтересувани да получат безвъзмездно твърди горива, подават до ДАМТН заявление по образец, утвърден от нейния председател.

(2) В случаите по ал. 1, когато искането се прави в полза на бюджетни организации, лицата задължително посочват целите, за които ще се използват твърдите горива, както и дали чрез тях ще се осъществява икономическа дейност. В тези случаи ДАМТН извършва предварително съгласуване с Министерството на икономиката за съответствие със законодателството в областта на държавните помощи.

(3) Когато искането по ал. 1 се прави в полза на лица – небюджетни организации, се прилага и изготвена по реда на чл. 21 от Закона за публичните финанси оценка за съответствие със законодателството в областта на държавните помощи.

(4) Твърдите горива по чл. 27 се предоставят безвъзмездно за ползване, със заповед на председателя на ДАМТН, при спазване на последователността на постъпване на исканията.

(5) Заповедта по ал. 4 съдържа:

1. описание на безвъзмездно предоставените твърди горива;
2. количество на предоставените твърди горива и целите, за които ще се ползват;
3. номер и дата на протокола за вземане на проба и проверка на документите;
4. номер и дата на констативния протокол, съдържащ заключение за съответствието на твърдото гориво с изискванията за качеството;
5. данни за връчването на констативния протокол и протокола от изпитване на проверяваното лице;
6. местонахождението на арбитражните проби от твърди горива и номер на складовата разписка;
7. наименование на организацията и име на лицето, поискало безвъзмездното предоставяне на твърдите горива;
8. срок, в който твърдите горива трябва да се изведат от съответното арбитражно помещение.

(6) Предаването, приемането и транспортирането на безвъзмездно предоставените твърди горива се удостоверява с протокол по образец утвърден от председателя, подписан от материалноотговорното лице на ДАМТН и упълномощеното длъжностно лице на получателя. Протоколът се съставя в два еднообразни екземпляра – по един за всяка от страните.

Чл. 30. (1) Отнети в полза на държавата твърди горива, могат да се предоставят безвъзмездно по реда на тази глава когато в резултат на изпитването в акредитирана лаборатория е установено, че отговарят на изискванията за качество и са включени в списъка по чл. 28, ал. 4.

(2) Длъжностно лице, определено със заповед на председателя на ДАМТН, в едномесечен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което са отнети в полза на държавата твърди горива, уведомява председателя на ДАМТН за количеството твърди горива, тяхното местонахождение и необходимостта от включването им в списъка по чл. 28, ал. 4.

Чл. 31. Транспортирането и всички съпътстващи дейности за предоставяне на твърдите горива се извършва от или за сметка на получаващата страна.

Глава пета.

УНИЩОЖАВАНЕ НА ТВЪРДИ ГОРИВА ОТ АРБИТРАЖНИ ПРОБИ ИЛИ ОТНЕТИ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА

Чл. 32. На унищожаване по реда на тази глава подлежат:

1. твърди горива, отнети в полза на държавата, с влязло в сила наказателно постановление, за които в резултат на изпитване в акредитирана лаборатория е установено, че не съответстват на изискванията за качество.

2. арбитражни проби от твърди горива, които не са изпитани в срока по чл. 20, ал. 5, и за които в резултат на изпитването на съответната контролна проба е установено, че не отговарят на изискванията за качество.

3. твърди горива, които не са били безвъзмездно предоставени по реда на Глава четвърта, в шестмесечен срок от включването им в списъка по чл. 28, ал. 4.

Чл. 33. (1) В едномесечен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което са отнети в полза на държавата твърди горива, за които е установено, че не съответстват на изискванията за качество, лицето по чл. 30, ал.2 уведомява председателя на ДАМТН, за количеството твърди горива, тяхното местонахождение и необходимостта от предприемане на мерки за тяхното унищожаване.

(2) В уведомлението по ал. 1 се включват и арбитражните проби по чл. 32, т. 2, за които е изтекъл шестмесечния срок за съхранение.

(3) Уведомление по ал. 1 се изготвя и без да има налични твърди горива, отнети в полза на държавата с влязло в сила наказателно постановление, но са налице условията по чл. 32, т. 2 и 3.

(4) Председателят на ДАМТН в 14-дневен срок от постъпване на уведомлението по ал. 1 със заповед определя комисия, която да проведе преговори с потенциални купувачи на твърдите горива по чл. 32.

(5) Комисията се състои от петима членове, в т.ч. председател, които са служители на ДАМТН. По преценка на председателя на ДАМТН в състава на комисията може да бъде включен правоспособен юрист или счетоводител.

(6) Комисията определя началната продажна цена на твърдите горива по чл. 32, като при необходимост се привличат вещи лица, експерти или лицензирани оценители.

Чл. 34. (1) Комисията определя с решение:

1. твърдите горива, които подлежат на продажба, със съответните начални цени;
2. мястото, времето и начина на оглед на твърдите горива;

3. срока, в който следва да се извърши продажбата;
4. началния и крайния срок за приемане на офертите, мястото и времето за депозирането им;
5. дата за обявяване на избраните купувачи.

(2) Решението на комисията по ал. 1 се обявява на видно място в сградата на ДАМТН и на нейната интернет страница и се разгласява по друг подходящ начин.

Чл. 35. (1) Потенциални купувачи на твърдите горива по чл. 32 могат да бъдат лица, представители на:

1. индустриални и горивни инсталации, за които са установени норми за допустими емисии съгласно Наредба № 1 от 27.06.2005 г. за норми за допустими емисии на вредни вещества (замърсители), изпускани в атмосферата от обекти и дейности с неподвижни източници на емисии (обн. ДВ, бр. 64 от 5 август 2005 г.), или

2. инсталации, попадащи в обхвата на Наредба за ограничаване на емисиите на определени замърсители, изпускани в атмосферата от средни горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 63 от 31 юли 2018 г.) и Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2 от 8 януари 2013 г.).

(2) Лицата по ал. 1 подават в деловодството на ДАМТН заявление по образец, утвърден от председателя на ДАМТН, за участие в продажбата, към което прилагат запечатана в плик оферта, съдържаща описание на вида и количеството на твърдите горива, които желаят да закупят и предложената цена.

Чл. 36. Комисията разглежда офертите по реда на тяхното постъпване и класира участниците, като се ръководи от предложената цена и количеството на твърдите горива, които ще бъдат закупени.

Чл. 37. (1) За резултатите от преговорите с потенциални купувачи комисията съставя протокол, в който посочва избора на одобрения купувач.

(2) Одобреният купувач следва да плати договорената цена в 7-дневен срок от датата на обявяване на резултатите.

(3) В случай, че купувачът не заплати договорената цена в срока по ал. 2, комисията въз основа на критериите по чл. 36 предлага твърдите горива на следващия по ред участник.

Чл. 38. Ако при спазване на процедурата по предходните членове не се стигне до закупуване на твърди горива поради липса на купувачи, в 14-дневен срок комисията приема

решение за започване на нова процедура за продажба чрез преговори. В този случай началната цена представлява определената по реда на чл. 33, ал. 6 цена, намалена с 20 на сто.

Чл. 39. (1) Комисията може да одобри купувач и без спазване на процедурата по предходните членове за:

1. твърдите горива, които са останали непродадени след трикратното им предлагане по реда на тази глава, след като купувачът заяви писмено желанието си да ги закупи на цена не по-ниска от 50 на сто от началната цена, определена по чл. 33, ал. 6;

2. твърдите горива, чието съхранение води до разходи, значително надвишаващи стойността им, или е свързано със значителни трудности за администрацията на ДАМТН.

(2) В случаите по ал. 1 обявление не се публикува и оферти се приемат и разглеждат от деня на възникване на основанието за разпореждане с твърдите горива.

(3) За продадени по реда на ал. 1 твърди горива комисията съставя протокол.

Чл. 40. Ако при спазване на процедурата по предходните членове не се стигне до закупуване на твърди горива поради липса на купувачи, в 14-дневен срок комисията приема решение за унищожаване.

Чл. 41. (1) Унищожаването на твърдите горива се извършва при наличие на някое от следните обстоятелства:

1. твърдите горива са отнети в полза на държавата на основание чл. 34, ал. 9 от Закона за чистотата на атмосферния въздух;

2. при провеждане на процедурите за определяне на потенциални купувачи, твърдите горива не са продадени;

3. твърдите горива не съответстват на изискванията за качество;

4. твърдите горива не са безвъзмездно предоставени по реда на Глава четвърта.

Чл. 42. (1) Унищожаването на твърди горива се извършва от комисия, определена със заповед на председателя на ДАМТН, в чиито състав се включват представители на ДАМТН, Министерството на околната среда и водите и Агенция „Митници“.

(2) За целите на унищожаването, в 7-дневен срок от приемане на решението по чл. 40, председателят на ДАМТН уведомява заинтересованите ведомства, които в 14-дневен срок от получаване на уведомлението, определят свои представители, които да бъдат включени в комисията.

Чл. 43. (1) Унищожаването на твърди горива се извършва чрез изгаряне в инсталации по чл. 35, ал. 1.

(2) За унищожаването се съставя протокол, подписан от членовете на комисията и представител на инсталацията.

(3) Държавната агенция за метрологичен и технически надзор съхранява всички документи, свързани с унищожаването на твърди горива, за срок от 2 години от датата на извършване на унищожаването.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. "Твърди горива, използвани за битово отопление" са въглища и брикети от въглища, предназначени за изгаряне в горивни инсталации с топлинна мощност, по-малка или равна на 0.5 MW.

2. "Въглища" са горими седиментни скали, образувани от променени растителни остатъци, уплътнени от отложените върху тях пластове.

3. "Брикети от въглища" са едрокъсово гориво с определена форма, получено чрез пресуване без свързващо вещество на смлени и изсушени до определена едрина и влага въглища.

4. "Партида от твърди горива" е количество от твърди горива за битово отопление, еднородни по вид, наименование и качествени показатели, произведени при едни и същи условия и технология, придружено с един документ за изпитване.

5. "Представителна проба" е проба с физични или химични характеристики, идентични на средните характеристики на целия обем, от който се взема проба.

6. "Контролна проба" е пробата, която се изпраща в акредитирана лаборатория за изпитване, с цел установяване съответствието на твърдото гориво с изискванията за качество.

7. "Арбитражна проба" е пробата, съхранявана от контролните органи за срок 6 месеца от датата на вземане на пробата и предвидена за арбитражни изпитвания в случаи на оспорване на резултатите.

8. "Горивна инсталация" е всяко техническо съоръжение, в което се окисляват горивни продукти с цел да се използва така получената топлина.

9. "Пускане на пазара на твърди горива" е всяко предоставяне на твърди горива срещу заплащане или безплатно за разпространение и/или употреба. Вносът се смята за пускане на пазара.

10. "Предоставяне на пазара на твърди горива" е всяко доставяне на твърди горива за дистрибуция, потребление или използване на пазара на Общността в процеса на търговска

дейност срещу заплащане или безплатно.

11. "Вносител на твърди горива " е всяко юридическо лице, което внася на територията на Република България твърди горива от трета държава с цел продуктите да бъдат разпространени на територията на страната.

12. "Въвеждане на твърди горива" е внасянето на територията на Република България на твърди горива от държава-членка на Европейския съюз с цел продуктите да бъдат разпространени на територията на страната.

13. "Разпространение на твърди горива" е движението на твърдите горива по веригата от производител, съответно от внос или въвеждане, до разпространителя включително.

14. "Разпространител на твърди горива" е лице, което етикетира, пакетира, разпространява или извършва продажба на твърди горива за битово отопление.

15. "Унищожаване на твърди горива" е изгаряне на твърди горива в инсталации по чл. 35, ал.1.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Наредбата се приема на основание чл. 8а, ал. 1 от Закона за чистотата на атмосферния въздух.

§ 3. Наредбата влиза в сила един месец след обнародването ѝ в „Държавен вестник“.

Приложение № 1 към чл. 7, т. 1**Въглища**

Показатели	Единици за измерване	Гранични стойности		Методи за изпитване (1)(3)
		минимум	максимум	
Съдържание на сяра ⁽²⁾	%	-	1,0	БДС ISO 19579
Съдържание на пепел ⁽²⁾	%	-	12,0	БДС ISO 1171
Обща влага ⁽²⁾	%	-	20,0	БДС ISO 5068-1 БДС ISO 5068-2 БДС ISO 589 БДС ISO 11722

⁽¹⁾ Методите за изпитване имат установена точност

⁽²⁾ Определени на база работна маса на горивото

⁽³⁾ Прилаганите методи за изпитване трябва да отговарят на последната публикувана версия на съответния стандарт

Приложение № 2 към чл. 7, т. 2**Брикети от въглища**

Показатели	Единици за измерване	Гранични стойности		Методи за изпитване (1)(3)
		минимум	максимум	
Съдържание на сяра ⁽²⁾	%	-	1,0	БДС ISO 19579
Съдържание на пепел ⁽²⁾	%	-	12,0	БДС ISO1171

Обща влага ⁽²⁾	%	-	20,0	БДС ISO 5068-1 БДС ISO 5068-2

⁽¹⁾ Методите за изпитване имат установена точност.

⁽²⁾ Определени на база работна маса на горивото

⁽³⁾ Прилаганите методи за изпитване трябва да отговарят на последната публикувана версия на съответния стандарт

Приложение № 3 към чл. 4, ал. 2

Съдържание на етикета на опаковката:

1. вид на твърдото гориво;
2. нето тегло (kg);
3. съдържание на сяра (%);
4. съдържание на пепел (%);
5. обща влага (%);
6. лице, което пуска продукта на пазара;
7. № на партидата;
8. № и дата на издаване на декларацията за съответствие.

Етикетът трябва да бъде с размер не по-малък от 200x200 mm.

Приложение № 4 към чл. 5, ал. 2

ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ НА КАЧЕСТВОТО НА ТВЪРДИТЕ ГОРИВА

№ от г.

Производител/вносител

.....,
(фирма, ЕИК или код по БУЛСТАТ)

Представяван от.....

(име и фамилия, длъжност)

Седалище и адрес на управление на юридическото лице/ЕТ

.....
.....
(адрес, телефон, факс, e-mail)

Адрес за кореспонденция:.....

(адрес, телефон, факс, e-mail)

Декларирам, че:

1. Твърдото гориво

(вид на горивото по чл. 7 от Наредбата за изискванията за качеството на твърдите горива,
използвани за битово отопление)*

от партида

в количество тона/килограма

съответства на изискванията на Наредбата за изискванията за качеството на твърдите
горива, използвани за битово отопление.

2. Горивото е изпитано за съответствие в

.....
(наименование и адрес на акредитираната изпитвателна лаборатория)
.....

(Протокол № от г.)

Декларирам, че ми е известна отговорността, която нося съгласно Закона за чистотата на атмосферния въздух.

(подпис на производителя или вносителя)

*Вид гориво: 1. въглища; 2. брикети от въглища;